

Noluerunt hi nostri Nobiles Discipuli in alio, nisi Politico quodam argumento, vires suas, simulq; animum memorem atq; gratum ostendere, ideoq; prius, quod ipsis voveo, quam ipsas Rerum publ. formas arbitrentur, earumq; arcana ingrediantur & adyta, præliminarium harumce & quasi leviorum arbitrium ipsis feci, quæ instar erunt promulsidis justis olim dandi seu prandij seu cœnæ Politicæ: Tractabunt autem tres illas Qq.

I. *An Eruditio in Magistratu sit attendenda?*

II. *An Forma dignitas in eodem respicienda?*

III. *An ab imperij Majestate scæmina planè sint arcende?*

de quibus hinc inde in Erotematis, Systematis, Commentariis & Tractatibus Politicorum multa occurrunt, nisi quod insignioris sit artis, ea, quæ passim inveniuntur, bene proferre, quàm passim occurrentia & legere & agnoscere & scire: Hoc enim omnium, illud sanè perquam videtur esse paucorum.

De Primâ.

IN hæc non meis verbis loquar, sed amici olim hei! conjunctissimi & dilectissimi MICHAELIS SCHNEIDERI Betterfeldensis Saxonis, quem mihi convictus Gerhardinus in inclutâ Saxonâ conciliaverat, qui hunc in me adfectum post suas in Galliis, Britannis & Belgio peregrinationes, in quibus peritiam linguarum novenario Musarum numero complevit, constantem conservavit. Et sic in amico optimo ejusq; famâ postumâ & ipse officium implevero, & alij judicabunt Virum fuisse dignum omninò diuturniori ævo. Is autem scripsit sub primordio Professionis Moralium in Electorali Wittenbergâ Diatriben Politicam de *Morbis nonnullis, qui publicas sæpe res infestare, Galliaq; cum primis regnum miserè vexare solent, eamq; Serenissimo. ac Celsissimo Principi Saxonæ, Electori*